

Arrest

nr. 248 855 van 9 februari 2021
in de zaken RvV X / II en RvV X / II

In zake: X

Gekozen
woonplaatsen:

voor RvV X / II:
ten kantore van advocaat M. DE FEYTER
Twee Leeuwenweg 20 bus 83
1800 VILVOORDE

voor RvV X / II:
ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 25 september 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 augustus 2020 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 augustus 2020 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod (RvV X).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting, neergelegd in de zaak met rolnummer RvV X

Gelet op de beschikkingen van 10 november 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die *loco* advocaat M. DE FEYTER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij (RvV X).

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij (RvV X).

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 augustus 2020 treft de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Het betreft de thans bestreden akte. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 28 augustus 2020 en is als volgt gemotiveerd:

“(…)
Mijnheer
naam : B.
voornaam : A.
geboortedatum : (...) 1999
geboorteplaats: A.
nationaliteit : Marokko

*Krachtens artikel 21, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen*3), tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, van zodra u voor de gerechtelijke instanties voldaan heeft, krachtens artikel 74/14§3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan om de volgende redenen:*

Op 17.10.2005 huwde uw vader (B. A.I, geboren te C. op (...) 1976, Marokkaanse nationaliteit, inmiddels C Kaart geldig tot 18.06.2024) te I. (Marokko) met S. F. (geboren te Hasselt op (...) 1978, Belgische nationaliteit). Op basis van dit huwelijk met een Belgische verkreeg uw vader recht op verblijf in België waar hij sinds 08.03.2006 verblijft.

Op 27.08.2009 diende u een aanvraag tot gezinshereniging met uw vader in bij het Consulaat-Generaal van België te Casablanca. De aanvraag werd goedgekeurd, u werd in het bezit gesteld van een D-visum en op 02.07.2010 verliet u Marokko. Op 19.07.2010 meldde u zich bij de stad Kortrijk en werd u ingeschreven in het vreemdelingenregister. Uw tijdelijk verblijf werd meermaals verlengd en sinds 12.06.2013 geniet u een onbeperkt verblijfsrecht.

Op 17.09.2014 werd u door de Jeugdrechtbank van Kortrijk voorlopig geplaatst in het Gesloten Federaal Centrum voor Jongeren in Everberg, centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd. Op 22.09.2014 werd de maatregel tot voorlopige plaatsing ingetrokken en werd u toevertrouwd aan uw thuismilieu.

Op 28.01.2015 werd u door de Jeugdrechtbank te Kortrijk berispt ten gevolge van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen; poging tot diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen en poging tot afpersing, door twee of meer personen.

Op 10.06.2015 werd u door de Jeugdrechtbank te Kortrijk onder toezicht gesteld en daarnaast werd u het leveren van een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard opgelegd daar u zich plichtig had gemaakt aan aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging, op een minderjarige boven de volle leeftijd van 16 jaar waarbij u als dader een bloedverwant in de opgaande lijn was van het slachtoffer en waarbij u geholpen werd door één of meerdere personen.

Op 23.03.2016 werd u door de Jeugdrechtbank te Kortrijk onder toezicht gesteld en daarnaast werd u het leveren van een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard opgelegd naar aanleiding van diefstal (7 feiten) en opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid.

Op 23.05.2016 werd u door de Jeugdrechtbank te Kortrijk berispt ten gevolge van vernieling of onbruikbaarmaking, met het oogmerk om te schaden, van rijtuigen, wagons en motovoertuigen.

Op 18.01.2017 werd u door de Jeugdrechtbank te Kortrijk onder toezicht gesteld en daarnaast werd u het leveren van een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard opgelegd daar u zich plichtig had gemaakt aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (meermaals) en aan deelname aan een vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop een andere straf dan de levenslange opsluiting of opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar of een langere termijn gesteld is.

Op 26.04.2017 werd u door de Jeugdrechtbank te Kortrijk berispt uit hoofde van diefstal.

Op 27.07.2017 werd u een aangetekend schrijven verstuurd waarin u meegedeeld werd dat de Dienst Vreemdelingenzaken overwoog uw machtiging tot verblijf van onbepaalde duur in België verleend als gezinslid in toepassing van artikel 10 van de vreemdelingenwet in te trekken om redenen van openbare orde. U kreeg de mogelijkheid om binnen de 15 dagen na ontvangst van dit schrijven elementen aan te dragen die deze beslissing zouden kunnen beïnvloeden. U reageerde niet op dit schrijven.

Op 27.09.2017 en op 13.12.2017 werd u door de Jeugdrechtbank te Kortrijk berispt ten gevolge van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

Op 20.06.2018 werd u aangehouden en op 22.06.2018 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs en verdovende middelen - deelneming aan vereniging.

Op 16.11.2018 werd het aanhoudingsmandaat onder voorwaarden opgeheven.

Op 26.12.2018 werd u aangehouden en op 27.12.2018 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Leper uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Op 05.04.2019 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden met uitstel voor de duur van 5 jaar uitgezonderd de reeds ondergane voorlopige hechtenis van 20.06.2018 tot 05.06.2019 daar u zich schuldig had gemaakt aan herhaaldelijk een hoeveelheid van 200 gram, 500 gram gaande tot 1 kilogram cocaïne in bezit te hebben gehad en te hebben verkocht / afgeleverd aan diverse afnemers alsook niet nader bepaalde hoeveelheden cannabis, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (feiten gepleegd in de periode van 13.04.2018 tot en met 20.06.2018) en aan 133,1 gram cocaïne in bezit te hebben gehad met het oog op verkoop, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (feit gepleegd op 20.06.2018).

Op 20.05.2019 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel voor de duur van 3 jaar uitgezonderd de reeds ondergane voorlopige hechtenis van 26.12.2018 tot 20.05.2019 daar u zich schuldig had gemaakt aan een minderjarige te hebben gebruikt voor het plegen van diefstallen met braak, inklimming of valse sleutels; aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (3 feiten); aan een minderjarige te hebben bedreigd met een machete; aan poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels en aan bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen met de omstandigheid dat de persoon die met de aanslag werd bedreigd, een persoon was van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid duidelijk was of u bekend was (feiten gepleegd op 22.12.2018 en in de nacht van 22.12.2018 op 23.12.2018).

Op 20.05.2019 werd u vrijgesteld in toepassing van artikel 33 van de Wet betreffende de voorlopige hechtenis d.d. 20.07.1990.

Op 31.07.2019 werd u aangehouden en op 02.08.2019 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Brugge uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens.

Op 17.02.2020 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld in staat van wettelijke herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 37 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan met geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhield of teweegbracht te hebben afgeperst, met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door twee of meer personen en dat wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond of dat u heeft doen geloven dat u gewapend was; aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om het misdrijf te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren met de omstandigheid dat wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond of dat u heeft doen geloven dat u gewapend was en aan opzettelijk andermans onroerende eigendommen te hebben beschadigd (feiten gepleegd op 18.07.2019 en 31.07.2019).

+++

Uw strafverleden spreekt geenszins in uw voordeel niettegenstaande uw jonge leeftijd. Reeds als minderjarige pleegde u meerdere misdrijven. U kwam dan ook reeds op jonge leeftijd onder toezicht van de jeugdrechter en er werd een plaatsing in een gesloten instelling gerealiseerd. Er werden meerdere jeugdbeschermingsmaatregelen genomen teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren. U kreeg tal van kansen om u te herpakken maar de opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben niet het beoogde effect verwezenlijkt en u zette ook als meerderjarige uw criminele bestaan verder. U bent amper 21 jaar oud en werd al driemaal correctioneel veroordeeld voor telkens ernstige feiten.

Op 05.04.2019 werd u veroordeeld wegens mededaderschap aan de verkoop van grote hoeveelheden verdovende middelen, gepleegd in het kader van een vereniging. Twee van uw medebeklaagden werkten reeds sinds begin 2017 intensief samen om zeer grote hoeveelheden cocaïne en niet nader te bepalen hoeveelheden cannabis te verkopen. Zij kochten samen grote hoeveelheden cocaïne aan in Antwerpen, Genk, Leuven of in het buitenland en verkochten deze vervolgens door aan gebruikers of (meestal) sub-dealers in het Kortrijkse. Toen deze twee medebeklaagden half april 2018 onderling ruzie kregen, zetten zij elk afzonderlijk hun cocaïne- en cannabishandel verder. Daarvoor werd door één van hen onder andere op u een beroep gedaan. Volgens verschillende getuigenissen waren deze drugstransacties zeer lucratief en werd er soms tot wel één kilogram cocaïne per dag verkocht. U was veelvuldig aanwezig in het pand waar de drugshandel zich concentreerde en hielp er geregeld om de klanten te bedienen. U was minstens één maal (namelijk op 18.06.2018) met twee andere beklaagden in Antwerpen om er 1 kilogram cocaïne aan te kopen, tevens verleende u veelvuldig bijstand aan een medebeklaagde toen deze drugs aan het verkopen was.

Het verkopen van verdovende middelen is een ernstig feit. Het brengt schade toe aan de volksgezondheid omdat het op de markt brengen van deze drugs drugsverslaving in stand houdt en stimuleert. De verkoop van deze middelen brengt bovendien ook anderszins maatschappelijk onaanvaardbare gevolgen, onder meer het plegen van strafbare feiten teneinde de voor het gebruik benodigde gelden te verkrijgen of vergeldingsacties tussen verschillende dealers, met zich mee.

Uit het vonnis blijkt bijvoorbeeld dat u samen met een medebeklaagde "geript" werd: onder bedreiging van een vuurwapen zou u ongeveer een halve kilogram cocaïne en een 300-tal euro hebben moeten afgeven. Dergelijke praktijken blijken niet zeldzaam in het drugsmilieu en kunnen soms volledig uit de hand lopen. Het spreekt voor zich dat wanneer vuurwapens gebruikt worden, de mogelijkheid bestaat dat er gewonden vallen. U handelde uit puur geldgewin. U liet uw persoonlijke verrijking aan de hand van de drugshandel primeren op de schade die deze handel aanricht aan de fysieke en psychische gezondheid van de uiteindelijke afnemers die hopeloos en vaak onomkeerbaar verslaafd geraken en heel hun leven in een neerwaartse spiraal zien terechtkomen. Dergelijke feiten getuigen van een gevaarlijke ingesteldheid zonder enige bekommernis voor de volksgezondheid, hetgeen duidelijk bedreigend is voor de openbare veiligheid. Gelet op het zeer lucratief karakter van de verkoop van drugs en gelet op uw strafrechtelijk verleden en hang naar makkelijk geldgewin is het gevaar op recidive niet ondenkbaar.

Het aanhoudingsmandaat d.d. 22.06.2018, uitgevaardigd naar aanleiding van uw inmiddels bewezen aandeel in de verkoop van verdovende middelen in het kader van een vereniging, werd op 16.11.2018 onder voorwaarden opgeheven. Zoals u in het verleden niet onder de indruk was van de maatregelen genomen door de Jeugdrechter, bleek u ook helemaal niet onder de indruk van het gegeven dat u een gevangenisstraf boven het hoofd hing en amper 40 dagen na de opheffing van het aanhoudingsmandaat werd u alweer onder aanhoudingsmandaat geplaatst in een ander gerechtelijk onderzoek.

In de nacht van 22.12.2018 op 23.12.2018 ging u namelijk samen met drie anderen met de wagen op stap om diefstallen met braak te plegen. Eén van hen was minderjarig en verklaarde door u gedwongen te zijn, onder dreiging van een machete nota bene, tot het plegen van diefstallen met braak. Uit het vonnis d.d. 20.05.2019 waarin deze feiten bestraft werden, blijkt: "De beklaagde [hiermee wordt naar u verwezen] deinst er niet voor terug om andere personen af te dreigen en hen ertoe aan te zetten om voor hem misdrijven te plegen. Het plegen van diefstallen getuigt van de afwezigheid van een normbesef in hoofde van de beklaagde. De beklaagde leidt een zinledig bestaan, heeft geen school gelopen en oefent evenmin een beroepsactiviteit uit. Door voorlegging van een aantal brieven van de VDAB van jobvoorstellen poogt de beklaagde aan te tonen dat hij aan zijn leven een zinvolle wending wenst te geven en zelf wenst in te staan voor het verwerven van inkomsten om in zijn onderhoud te voorzien. De beklaagde moet beseffen dat de levenswijze die hij tot vandaag gevolgd heeft niet langer door de beugel kan en dat hij zijn verantwoordelijkheid moet opnemen. Het komt beklaagde toe om zijn intenties in werkelijkheid om te zetten. Bij de beoordeling van de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met: de aard en de ernst van de feiten; de immorele ingesteldheid van de beklaagde die door zijn handelen blijkt geeft van een gebrek aan respect voor de goederen en de psychische integriteit van anderen; de gevolgen voor de slachtoffers die in hun veiligheidsgevoel ernstig geraakt werden; zijn precaire financiële situatie en afwezigheid van tewerkstelling; de persoonlijkheid van de beklaagde; het ongunstig strafverleden van de beklaagde; de jeugdige leeftijd van de beklaagde. De ernst van de gepleegde feiten en de houding van de beklaagde laten de rechtbank niet toe om hem te veroordelen tot een werkstraf. Een werkstraf zou onvoldoende het besef bijbrengen van de bijzondere ernst van de door hem gepleegde en bewezen verklaarde feiten en zou geen gepast signaal zijn voor de beklaagde. Rekening houdend met deze elementen is de rechtbank van oordeel dat een gevangenisstraf deels met uitstel en een geldboete dienen toegepast te worden. Door deze bestraffing zal de beklaagde het wederrechtelijk karakter van zijn handelen willen inzien en zich onthouden van het plegen van identieke of andere misdrijven. "

Het getuigt van een doortrapt karakter om een minderjarige te gebruiken bij het plegen van inbraken. Op die manier sleurde u deze minderjarige mee in uw drang naar makkelijk geld verkregen door illegale activiteiten, het is zonneklaar dat u hem zo op het slechte pad bracht en zijn toekomstperspectieven danig hypothekeerde. Dat u uw eigen leven al verpestte op zeer jonge leeftijd door geen enkele van de u geboden kansen te grijpen en te volharden in het plegen van strafbare feiten, volstond blijkbaar niet. U deinsde er niet voor terug om mensen aan te zetten tot illegaal gedrag -zowel de druggebruikers aan wie u dealde als de minderjarige die u aanzette tot het plegen van inbraken- om er uw eigen voordeel uit te halen. Door feiten van diefstal berokkent men belangrijke materiële schade aan de slachtoffers. Door bovendien ergens binnen te dringen, kan men aan de slachtoffers ook belangrijke psychische schade, met name angstgevoelens, bezorgen.

Na deze veroordeling werd u op 20.05.2019 vrijgesteld in toepassing van artikel 33 van de Wet betreffende de voorlopige hechtenis d.d. 20.07.1990. Nog steeds hadden de u in het verleden opgelegde straffen geen afdoende indruk gemaakt. U werd er klaarblijkelijk niet tot betere inzichten door gebracht of gesensibiliseerd en pleegde op 18.07.2019, nog geen twee maanden na uw vrijstelling, alweer nieuwe ernstige feiten. Hoewel u deze feiten betwistte, zag de rechtbank geen enkele reden om te twifelen aan uw betrokkenheid. Samen met twee kompanen viel u binnen bij een drugdealer om deze te bestellen. Volgens de verklaringen van deze drugsdealer en diens vriendin die ook aanwezig was toen deze feiten plaatsgrepen, zou u de leider geweest zijn, u was het meest agressief en u was degene die het voortouw nam. U zou een mes op de keel van de dealer gezet hebben en hem verwond hebben. Ook heeft u beschadigingen in de keuken aangebracht en een kruis op de muur gekrast. Uit een tijdens het strafonderzoek voorgelegd medisch attest blijken volgende verwondingen bij de overvallen dealer: contusie neus, contusie humerus met steekwonde en multiple schaafwonden.

Nog geen twee weken later, op 31.07.2019, pleegde u nogmaals gelijkaardige feiten. Deze feiten betwistte u niet, uw identiteitskaart werd immers aangetroffen door het slachtoffer toen deze u achtervolgde na de feiten, uw jas met bloedsporen werd teruggevonden in de struiken vlakbij waar de politie u oppakte en in het huis waar u binnengedrongen was, werd uw horloge en telefoonkaart aangetroffen. U drong met minstens één andere kompaan binnen in het huis van een koppel en eiste geld en cannabis. Er werd gebruik gemaakt van een mes. Uit het medisch attest dat tijdens het strafonderzoek door het mannelijk slachtoffer werd voorgelegd, blijken volgende verwondingen: ondiepe steekwondjes axillair, snijwonde schedel, barotrauma linkeroor en stomp thoraxtrauma.

Uit het vonnis d.d. 17.02.2020 waarin deze feiten bestraft worden, blijkt: "Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank rekening met: de aard, de hoeveelheid, de ernst van de feiten en de zeer brutale omstandigheden waarin deze werden gepleegd; de manifeste afwezigheid in hoofde van de eerste beklaagde [hiermee wordt naar u verwezen] van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans eigendom en fysieke integriteit in het bijzonder; het door de slachtoffers geleden nadeel, in het bijzonder het feit dat de feiten werden gepleegd in de woning van de slachtoffers, zijnde een plaats waar zij zich veilig zouden moeten kunnen voelen; het feit dat de eerste beklaagde [u] er niet voor terugdeinst zwaar geweld te gebruiken en personen te traumatiseren voor wat geld en drugs; het gemak waarmee de eerste beklaagde [u] op stap is en gebruik maakt van wapens wat wijst op een totaal gebrek aan normbesef; de parasitaire levensstijl van eerste beklaagde [u] die zich liever met crimineel gedrag verrijkt ten koste van onschuldige burgers dan zich in te schakelen in het normaal maatschappelijk verkeer door zich een inkomen uit tewerkstelling te verwerven; het gegeven dat de eerste beklaagde [u] reeds diverse malen voor de jeugdrechtbank moest verschijnen voor diefstallen met geweld, maar zijn gedrag niet aanpast en zonder enige schroom verder diefstallen met geweld blijft plegen; het aandeel van de eerste beklaagde in de feiten; het beginsel dat de straftoemeting niet alleen de vergeldingsbehoefte, maar ook de preventie moet dienen; het ongunstig strafverleden van de eerste beklaagde [u] zoals blijkt uit het strafregister en waaruit blijkt dat de eerste beklaagde [u] enkele maanden voor de feiten werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden deels met uitstel, alsook tot een gevangenisstraf van 12 maanden, deels met uitstel, maar deze straffen niet tot een gedragsverandering hebben geleid; het gegeven dat een werkstraf geen passende maatschappelijke reactie is gelet op de aard en de ernst van de feiten. Een werkstraf zou een veel te milde bestraffing betekenen; het gegeven dat de eerste beklaagde [u] in staat van wettelijke herhaling verkeert, [...]. De rechtbank is van oordeel dat de eerste beklaagde [u] reeds diverse kansen van justitie heeft gekregen, die hij echter keer op keer niet greep. Gelet op de aard en de bijzondere ernst van de feiten, alsmede gelet op diens strafverleden, is de rechtbank van oordeel dat op heden een strenge, effectieve gevangenisstraf zich opdringt. Eerdere veroordelingen tot gevangenisstraffen, deels met uitstel van de tenuitvoerlegging, hebben de eerste beklaagde [u] er immers niet toe aangezet om geen nieuwe strafbare feiten te plegen."

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds 3 veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt, allen bij verstek (op 09.12.2016, 24.09.2018 en op 13.06.2019). Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen en lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden.

Het gegeven dat u geïnteresseerd zou zijn een opleiding tot hulpkok te volgen en ingeschreven bent om op 08.10.2020 een infosessie te volgen over de opleiding keukenmedewerker, wijst er niet noodzakelijk op dat u tot inkeer gekomen zou zijn of dat er duidelijk sprake zou zijn van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Uit het vonnis d.d. 20.05.2019 blijkt dat u toen een aantal jobaanbiedingen van de VDAB voorlegde, zagezegd om aan te tonen dat u uw leven over een andere boeg wilde gooien. Lang hebben uw goede voornemens niet geduurd (nog geen twee maanden) en de kans is dan ook groot dat u die jobaanbiedingen enkel voorlegde in een poging de rechter gunstig te stemmen. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat er in uw hoofde effectief sprake zou zijn van schuldbesef of -inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging.

Reeds op zeer jonge leeftijd kwam u in aanraking met het gerecht, u kreeg meerdere kansen maar geen enkele schatte u naar waarde en u bleef volharden in het plegen van strafbare feiten. De ernstige criminele handelingen die u steeds opnieuw stelt, kunnen niet getolereerd worden, zij versterken het onveiligheidsgevoel bij burgers. U blijkt totaal niet in staat u te conformeren aan de maatschappelijke

norm dat men zich aan de wet dient te houden, zelfs niet wanneer u weet dat u een gevangenisstraf boven het hoofd hangt. U lijkt geen invoelend vermogen te hebben en staat blijkbaar niet stil bij wat uw gedrag teweeg brengt bij uw slachtoffers. U betoont niet de minste wil om uw wangedrag bij te sturen en blijft volharden in een onverantwoordelijk en crimineel bestaan. Het is duidelijk dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uw gedragingen getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij, een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid, een gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid, en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. Uit de feiten blijkt een asociaal, onbetrouwbaar en gewelddadig karakter.

Uit uw handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Uit het vonnis d.d.17.02.2020 blijkt trouwens ook dat u gevraagd had om een straf met probatieuitstel waaronder een drugsbegeleiding. De rechtbank stond u die gunst niet toe zoals supra reeds aan bod kwam, een drugsproblematiek verhoogt het risico op recidive. Daar u geweld noch gebruik van wapens schuwt, bestaat bovendien de kans dat slachtoffers ernstige verwondingen zouden oplopen. De maatschappij dient beschermd te worden tegen mensen die vinden dat ze zich niet aan de geldende wetten hoeven te houden. Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten en hun herhalend karakter kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

+++

Op 15.07.2020 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode te ontzeggen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Op 14.08.2020 werd de ingevulde vragenlijst door de griffie van de gevangenis doorgemailed. In de vragenlijst verklaart u dat uw taal Nederlands is; dat u sinds 2009 in België bent; dat uw reisdocumenten bij uw vader in Kortrijk liggen (een reispaspoort en een vervallen identiteitskaart); dat u astma heeft; dat u voor u in de gevangenis terecht kwam woonachtig was in de (...) nr. 31 te 8530 Kortrijk woonde; dat u sinds 6 maanden een vriendin (A. T.) heeft; dat uw vader (B. A.) in de (...) 26 te 8500 Kortrijk woont; dat u geen kinderen heeft, noch in België, noch elders; dat u niemand kent in Marokko; dat uw moeder (A. A.) in Saoedi Arabië verblijft; dat u stopte met school in het laatste jaar humaniora, dat u vijf jaar chef-kok volgde en nu geïnteresseerd bent in het volgen van een opleiding tot hulpkok via de VDAB Kortrijk, u wacht nog op een uitnodiging voor de infosessie; dat u in rusthuizen en op een boerderij in Heule gewerkt heeft; dat u in Marokko nooit gewerkt heeft; dat u nooit in een ander land dan België opgesloten of veroordeeld werd en dat u niet naar Marokko kan terugkeren omdat u er niemand kent en er geen familie heeft.

U voegde een document m.b.t. een adreswijziging van uw vader d.d. 23.07.2020 toe.

Op 20.08.2020 informeerde een medewerker van de psychosociale dienst van de gevangenis te Brugge de Administratie per mail dat er voorlopig negatieve adviezen werden gegeven inzake strafuitvoeringsmodaliteiten, gezien de opmaak van het psychosociaal verslag nog lopende is en er nog geen voldoende uitgewerkte reclassering is. Alsook dat u op 08.10.2020 ingeschreven bent voor een infosessie i.v.m. een opleiding tot keukenmedewerker in Kortrijk.

+++

U verklaarde in de vragenlijst hoorrecht dat u geen kinderen heeft en dat u sinds zes maanden een duurzame relatie heeft met A. T.. U verschaft verder geen enkel detail met betrekking tot deze relatie. Uit nazicht van de registers blijkt dat A. T. op (...) 2002 te Jette geboren werd en dat zij de Belgische nationaliteit heeft. U verblijft opnieuw in de gevangenis sinds 02.08.2019, indien uw relatie met A. T. 6 maanden geleden gestart is zoals u verklaarde, betekent dat dat jullie relatie begon toen u reeds in detentie zat. De naam A. T. komt voor op de lijst met personen die toestemming hebben u in de

gevangenis te bezoeken. Uit de historiek van het bezoek dat u ontving, blijkt echter dat zij u tot het moment van de redactie van onderhavig schrijven, nog nooit bezocht heeft in de gevangenis. U heeft zelf nog geen uitgaansvergunning of penitentiair verlof genoten sinds uw detentie startte op 02.08.2019. Hieruit volgt logischerwijze, hoewel dit niet aan de hand van stukken aangetoond werd, dat jullie enkel telefonisch en/of schriftelijk contact hebben. Van bij aanvang van de relatie was mevrouw dan ook op de hoogte van uw verblijf in de gevangenis, ze kon dan ook vermoeden dat uw misdadig gedrag mogelijkerwijze gevolgen zou hebben voor jullie toekomst samen alsook voor uw verblijf in België. U toonde het voldoende hecht en duurzaam karakter van deze relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) kan vallen, niet aan. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat deze relatie als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM is te beschouwen.

Hoe het ook zij, indien jullie weldegelijk de intentie hebben een duurzame relatie uit te bouwen, ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat dat enkel in België mogelijk zou zijn. Mevrouw is nog jong, haar beide ouders zijn afkomstig uit Marokko waardoor aangenomen kan worden dat ze minstens een beetje vertrouwd is met de Marokkaanse cultuur en gewoonten, eventueel zelfs de taal spreekt en naast de Belgische, ook de Marokkaanse nationaliteit heeft. Uit niks blijkt dat er onoverkomelijke obstakels zouden zijn om een eventueel gezinsleven elders uit te bouwen. Indien zij u niet zou wensen te volgen, kunnen jullie contact onderhouden via de moderne communicatiemiddelen of middels (korte) bezoeken in Marokko dan wel een derde land waar u recht op verblijf bekomt.

Uw vader (B. A., geboren te C. op (...)1976, Marokkaanse nationaliteit, C Kaart geldig tot 18.06.2024) verblijft in België en bezoekt u regelmatig in de gevangenis. De bescherming die artikel 8 van het EVRM biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de minderjarige kinderen. Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het evenwel anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en hun ouders worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie blijkt. U kwam ruim 4 jaar later dan uw vader naar België. Op 20.07.2017 werd u meerderjarig, U beperkt u zich ertoe de aanwezigheid in België van uw vader te vermelden en toont een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten niet aan. Uit uw administratief dossier blijkt evenmin dat u in België afhankelijk zou zijn van uw vader. Het gegeven dat uw vader u regelmatig bezoekt in de gevangenis, wijst op zich niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uit de omstandigheden dat u mogelijkerwijze over een vaste feitelijke verblijfplaats beschikt bij uw vader na uw vrijstelling en dat u voor u in de gevangenis terecht kwam op hetzelfde adres als uw vader ingeschreven stond, kan niet ipso facto een band van afhankelijkheid tussen jullie worden afgeleid. Uw leeftijd, met name 21 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Een mogelijke financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw vader aan te tonen. Eventuele financiële ondersteuning kan door uw vader, ook als u in het buitenland verblijft, gegeven worden (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Het is wel heel duidelijk dat uw vader er helemaal niet in geslaagd is u op het rechte pad te houden, zijn aanwezigheid in België heeft u er niet van weerhouden steeds opnieuw strafbare feiten te plegen.

Uit het administratief dossier blijkt dat uw vader een handicap heeft die op 01.06.2007 en voor onbepaalde duur erkend werd door de FOD Sociale Zekerheid. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat uw aanwezigheid noodzakelijk is voor uw vader. Hij kan al minstens sinds uw opsluiting d.d. 02.08.2019 geen beroep meer doen op uw hulp en het is dan ook niet onredelijk aan te nemen dat, indien uw hulp noodzakelijk was, hij reeds een andere oplossing gevonden heeft. Hoe dan ook zou hij, indien nodig, een beroep kunnen doen op diverse diensten die thuisverpleging en dergelijke aanbieden. Evenmin liggen bewijsstukken voor waaruit blijkt dat uw vader door zijn handicap niet in staat zou zijn om te reizen. Uw vader kan België vrijelijk in- en uitreizen en kan dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Marokko dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Het gegeven dat het contact met uw vader moeilijker zal verlopen wanneer u niet langer in België mag verblijven, is enkel en alleen aan uw eigen gedrag te wijten.

Onderhavige beslissing heeft geen impact op uw relatie met uw moeder aangezien u verklaart dat zij in Saoedi-Arabië verblijft, regelmatig verblijf in België is geen vereiste om haar daar te bezoeken.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en gezinsbelangen die u eventueel zou kunnen doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

+++

Hoewel u verklaarde sinds 2009 in België te verblijven, blijkt uit het administratief dossier dat u Marokko verliet op 02.07.2010, u zich op 19.07.2010 meldde bij de stad Kortrijk en werd ingeschreven in het vreemdelingenregister. U was dus bijna 11 jaar oud toen u in België aankwam.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf met het oog op een latere verwijdering alsook de afgifte van een inreisverbod een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. De omstandigheid dat u al op jonge leeftijd in België aangekomen bent, waardoor u een band hebt opgebouwd met België, is als zodanig geen bijzondere omstandigheid. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Terzijde wordt opgemerkt dat uit uw verklaringen trouwens blijkt dat u uw schoolopleiding niet afmaakte. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar uw herkomstland dan wel een derde land.

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend ondanks de u geboden kansen. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Geen enkele van de u geboden kansen heeft u naar waarde geschat, u bleef volharden in uw crimineel gedrag en het risico dat u ook in toekomst nog strafbare feiten zal plegen, kan niet genegeerd worden.

Er werden geen elementen voorgelegd waaruit blijkt dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Marokko of in een derde land te vestigen. U verklaarde dat u niet naar Marokko kan terugkeren omdat u er niemand kent en er geen familie heeft. U blijft op dit punt evenwel in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Het wordt niet betwist dat het opnieuw opbouwen van uw leven in Marokko aanpassingen zal vereisen. Er kan echter niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Marokko. U was net geen 11 jaar oud toen u in België aankwam waardoor verondersteld kan worden dat u toch een aantal jaren school liep in Marokko of op zijn minst de taal spreekt. Indien uw taalkennis inmiddels wat roestig zou zijn, kan u de taal ongetwijfeld weer snel oppikken. U kwam ruim vier jaar na uw vader naar België, wat, gezien uw leeftijd op dat moment, betekent dat u gedurende die jaren toch door anderen opgevangen werd. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u er niet enkel uw moeder, die volgens uw verklaringen inmiddels in Saoedi-Arabië zou verblijven, had maar dat er mogelijks ook nog grootouders, ooms, tantes, familie vrienden, enzovoorts zouden zijn waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Hoe dan ook zou u op uw leeftijd in staat moeten zijn om op eigen benen te staan zelfs al moest u geen beroep kunnen doen op familie en/of kennissen in Marokko. Desgewenst kan u een verblijfsrecht in Saoedi-Arabië aanvragen om uw moeder te vervoegen. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat dit onmogelijk zou zijn.

U heeft nooit gewerkt in België. In plaats van te werken opteerde u ervoor diefstallen te plegen en drugs te verhandelen wat getuigt van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en fysieke integriteit en een gewetenloze drang naar snel en gemakkelijk geldgewin. Zoals reeds vermeld, wijst het gegeven dat u nu geïnteresseerd zou zijn een opleiding tot hulpkok te volgen en ingeschreven bent om op 08.10.2020 een infosessie te volgen over de opleiding keukenmedewerker, er niet noodzakelijk op

dat u tot inkeer gekomen zou zijn of dat er duidelijk sprake zou zijn van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u dergelijke opleiding enkel in België kan volgen of dat u geen werk zou kunnen vinden in Marokko of elders om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. Welnu, de inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten. De feiten waan/oor u veroordeeld werd, zijn ernstig en getuigen van een gewelddadige instelling en het ontbreken van een gepast normen- en waardenpatroon. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

U verklaarde in de vragenlijst die u invulde dat u lijdt aan astma. U laat echter na een medisch document voor te leggen waaruit blijkt dat u weldegelijk astma heeft en dat de medicatie/behandeling die u daarvoor krijgt enkel in België beschikbaar en toegankelijk zou zijn voor u.

+++

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde en nationale veiligheid zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

+++

Krachtens artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen<3>, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, en dit voor een duur van 10 jaar, om de volgende redenen:

Een inreisverbod van 10 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met de vragenlijst hoorrecht, de elementen uit uw administratief dossier en uw familiale situatie.

Uw strafverleden spreekt geenszins in uw voordeel niettegenstaande uw jonge leeftijd. Reeds als minderjarige pleegde u meerdere misdrijven. U kwam dan ook reeds op jonge leeftijd onder toezicht van de jeugdrechter en er werd een plaatsing in een gesloten instelling gerealiseerd. Er werden meerdere jeugdbeschermingsmaatregelen genomen teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren. U kreeg tal van kansen om u te herpakken maar de opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben niet het beoogde effect verwezenlijkt en u zette ook als meerderjarige uw criminele bestaan verder. U bent amper 21 jaar oud en werd al driemaal correctioneel veroordeeld voor telkens ernstige feiten.

Op 05.04.2019 werd u veroordeeld wegens mededaderschap aan de verkoop van grote hoeveelheden verdovende middelen, gepleegd in het kader van een vereniging. Het verkopen van verdovende middelen is een ernstig feit. Het brengt schade toe aan de volksgezondheid omdat het op de markt brengen van deze drugs drugsverslaving in stand houdt en stimuleert. De verkoop van deze middelen brengt bovendien ook anderszins maatschappelijk onaanvaardbare gevolgen, onder meer het plegen

van strafbare feiten teneinde de voor het gebruik benodigde gelden te verkrijgen of vergeldingsacties tussen verschillende dealers, met zich mee. U handelde uit puur geldgewin. U liet uw persoonlijke verrijking aan de hand van de drugshandel primeren op de schade die deze handel aanricht aan de fysieke en psychische gezondheid van de uiteindelijke afnemers die hopeloos en vaak onomkeerbaar verslaafd geraken en heel hun leven in een neerwaartse spiraal zien terechtkomen. Dergelijke feiten getuigen van een gevaarlijke ingesteldheid zonder enige bekommernis voor de volksgezondheid, hetgeen duidelijk bedreigend is voor de openbare veiligheid. Gelet op het zeer lucratief karakter van de verkoop van drugs en gelet op uw strafrechtelijk verleden en hang naar makkelijk geldgewin is het gevaar op recidive niet ondenkbaar.

Het aanhoudingsmandaat d.d. 22.06.2018, uitgevaardigd naar aanleiding van uw inmiddels bewezen aandeel in de verkoop van verdovende middelen in het kader van een vereniging, werd op 16.11.2018 onder voorwaarden opgeheven. Zoals u in het verleden niet onder de indruk was van de maatregelen genomen door de Jeugdrechter, bleek u ook helemaal niet onder de indruk van het gegeven dat u een gevangenisstraf boven het hoofd hing en amper 40 dagen na de opheffing van het aanhoudingsmandaat werd u alweer onder aanhoudingsmandaat geplaatst in een ander gerechtelijk onderzoek.

In de nacht van 22.12.2018 op 23.12.2018 ging u namelijk samen met drie anderen met de wagen op stap om diefstallen met braak te plegen. Eén van hen was minderjarig en verklaarde door u gedwongen te zijn, onder dreiging van een machete nota bene, tot het plegen van diefstallen met braak.

Het getuigt van een doortrapt karakter om een minderjarige te gebruiken bij het plegen van inbraken. Op die manier sleurde u deze minderjarige mee in uw drang naar makkelijk geld verkregen door illegale activiteiten, het is zonneklaar dat u hem zo op het slechte pad bracht en zijn toekomstperspectieven danig hypothekeerde. Dat u uw eigen leven al verpestte op zeer jonge leeftijd door geen enkele van de u geboden kansen te grijpen en te volharden in het plegen van strafbare feiten, volstond blijkbaar niet. U deinsde er niet voor terug om mensen aan te zetten tot illegaal gedrag -zowel de druggebruikers aan wie u dealde als de minderjarige die u aanzette tot het plegen van inbraken- om er uw eigen voordeel uit te halen. Door feiten van diefstal berokkent men belangrijke materiële schade aan de slachtoffers. Door bovendien ergens binnen te dringen, kan men aan de slachtoffers ook belangrijke psychische schade, met name angstgevoelens, bezorgen.

Na deze veroordeling werd u op 20.05.2019 vrijgesteld in toepassing van artikel 33 van de Wet betreffende de voorlopige hechtenis d.d. 20.07.1990. Nog steeds hadden de u in het verleden opgelegde straffen geen afdoende indruk gemaakt. U werd er klaarblijkelijk niet tot betere inzichten door gebracht of gesensibiliseerd en pleegde op 18.07.2019, nog geen twee maanden na uw vrijstelling, alweer nieuwe ernstige feiten. Hoewel u deze feiten betwistte, zag de rechtbank geen enkele reden om te twifelen aan uw betrokkenheid. Samen met twee kompanen viel u binnen bij een drugdealer om deze te bestellen. Volgens de verklaringen van deze drugsdealer en diens vriendin die ook aanwezig was toen deze feiten plaatsgrepen, zou u de leider geweest zijn, u was het meest agressief en u was degene die het voortouw nam. U zou een mes op de keel van de dealer gezet hebben en hem verwond hebben. Ook heeft u beschadigingen in de keuken aangebracht en een kruis op de muur gekrast. Uit een tijdens het strafonderzoek voorgelegd medisch attest blijken volgende verwondingen bij de overvallen dealer: contusie neus, contusie humerus met steekwonde en multiple schaafwonden.

Nog geen twee weken later, op 31.07.2019, pleegde u nogmaals gelijkaardige feiten. Deze feiten betwistte u niet, uw identiteitskaart werd immers aangetroffen door het slachtoffer toen deze u achtervolgde na de feiten, uw jas met bloedsporen werd teruggevonden in de struiken vlakbij waar de politie u oppakte en in het huis waar u binnengedrongen was, werd uw horloge en telefoonkaart aangetroffen. U drong met minstens één andere kompaan binnen in het huis van een koppel en eiste geld en cannabis. Er werd gebruik gemaakt van een mes. Uit het medisch attest dat tijdens het strafonderzoek door het mannelijk slachtoffer werd voorgelegd, blijken volgende verwondingen: ondiepe steekwondjes axillair, snijwonde schedel, barotrauma linkeroor en stomp thoraxtrauma.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds 3 veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt, allen bij verstek (op 09.12.2016, 24.09.2018 en op 13.06.2019). Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U staat

totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen en lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden.

Het gegeven dat u geïnteresseerd zou zijn een opleiding tot hulpkok te volgen en ingeschreven bent om op 08.10.2020 een infosessie te volgen over de opleiding keukenmedewerker, wijst er niet noodzakelijk op dat u tot inkeer gekomen zou zijn of dat er duidelijk sprake zou zijn van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Uit het vonnis d.d. 20.05.2019 blijkt dat u toen een aantal jobaanbiedingen van de VDAB voorlegde, zagezegd om aan te tonen dat u uw leven over een andere boeg wilde gooien. Lang hebben uw goede voornemens niet geduurd (nog geen twee maanden) en de kans is dan ook groot dat u die jobaanbiedingen enkel voorlegde in een poging de rechter gunstig te stemmen. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat er in uw hoofde effectief sprake zou zijn van schuldbesef of-inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging.

Reeds op zeer jonge leeftijd kwam u in aanraking met het gerecht, u kreeg meerdere kansen maar geen enkele schatte u naar waarde en u bleef volharden in het plegen van strafbare feiten. De ernstige criminele handelingen die u steeds opnieuw stelt, kunnen niet getolereerd worden, zij versterken het onveiligheidsgevoel bij burgers. U blijkt totaal niet in staat u te conformeren aan de maatschappelijke norm dat men zich aan de wet dient te houden, zelfs niet wanneer u weet dat u een gevangenisstraf boven het hoofd hangt. U lijkt geen invoelend vermogen te hebben en staat blijkbaar niet stil bij wat uw gedrag teweeg brengt bij uw slachtoffers. U betoont niet de minste wil om uw wangedrag bij te sturen en blijft volharden in een onverantwoordelijk en crimineel bestaan. Het is duidelijk dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uw gedragingen getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij, een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid, een gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid, en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. Uit de feiten blijkt een asociaal, onbetrouwbaar en gewelddadig karakter.

Uit uw handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Uit het vonnis d.d. 17.02.2020 blijkt trouwens ook dat u gevraagd had om een straf met probatieuitstel waaronder een drugsbegeleiding. De rechtbank stond u die gunst niet toe zoals supra reeds aan bod kwam, een drugsproblematiek verhoogt het risico op recidive. Daar u geweld noch gebruik van wapens schuwt, bestaat bovendien de kans dat slachtoffers ernstige verwondingen zouden oplopen. De maatschappij dient beschermd te worden tegen mensen die vinden dat ze zich niet aan de geldende wetten hoeven te houden. Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten en hun herhalend karakter kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Een inreisverbod van 10 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde.

+++

Op 15.07.2020 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode te ontzeggen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Op 14.08.2020 werd de ingevulde vragenlijst door de griffie van de gevangenis doorgemailed.

U verklaarde in de vragenlijst hoorrecht dat u geen kinderen heeft en dat u sinds zes maanden een duurzame relatie heeft met A. T.. U verschaft verder geen enkel detail met betrekking tot deze relatie. Uit nazicht van de registers blijkt dat A. T. op (...) 2002 te Jette geboren werd en dat zij de Belgische nationaliteit heeft. U verblijft opnieuw in de gevangenis sinds 02.08.2019, indien uw relatie met A. T. 6 maanden geleden gestart is zoals u verklaarde, betekent dat dat jullie relatie begon toen u reeds in detentie zat. De naam A. T. komt voor op de lijst met personen die toestemming hebben u in de gevangenis te bezoeken. Uit de historiek van het bezoek dat u ontving, blijkt echter dat zij u tot het moment van de redactie van onderhavig schrijven, nog nooit bezocht heeft in de gevangenis. U heeft zelf nog geen uitgaansvergunning of penitentiair verlof genoten sinds uw detentie startte op 02.08.2019. Hieruit volgt logischerwijze, hoewel dit niet aan de hand van stukken aangetoond werd, dat jullie enkel telefonisch en/of schriftelijk contact hebben. Van bij aanvang van de relatie was mevrouw dan ook op de hoogte van uw verblijf in de gevangenis, ze kon dan ook vermoeden dat uw misdadig gedrag

mogelijkerwijze gevolgen zou hebben voor jullie toekomst samen alsook voor uw verblijf in België. U toonde het voldoende hecht en duurzaam karakter van deze relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) kan vallen, niet aan. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat deze relatie als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM is te beschouwen.

Hoe het ook zij, indien jullie weldegelijk de intentie hebben een duurzame relatie uit te bouwen, ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat dat enkel in België mogelijk zou zijn. Mevrouw is nog jong, haar beide ouders zijn afkomstig uit Marokko waardoor aangenomen kan worden dat ze minstens een beetje vertrouwd is met de Marokkaanse cultuur en gewoonten, eventueel zelfs de taal spreekt en naast de Belgische, ook de Marokkaanse nationaliteit heeft. Uit niks blijkt dat er onoverkomelijke obstakels zouden zijn om een eventueel gezinsleven elders uit te bouwen. Indien zij u niet zou wensen te volgen, kunnen jullie contact onderhouden via de moderne communicatiemiddelen of middels (korte) bezoeken in Marokko dan wel een derde land waar u recht op verblijf bekomt.

Uw vader (B. A., geboren te C. op (...)1976, Marokkaanse nationaliteit, C Kaart geldig tot 18.06.2024) verblijft in België en bezoekt u regelmatig in de gevangenis. De bescherming die artikel 8 van het EVRM biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de minderjarige kinderen. Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het evenwel anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en hun ouders worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie blijkt. U kwam ruim 4 jaar later dan uw vader naar België. Op 20.07.2017 werd u meerderjarig. U beperkt u zich ertoe de aanwezigheid in België van uw vader te vermelden en toont een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten niet aan. Uit uw administratief dossier blijkt evenmin dat u in België afhankelijk zou zijn van uw vader. Het gegeven dat uw vader u regelmatig bezoekt in de gevangenis, wijst op zich niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uit de omstandigheden dat u mogelijkerwijze over een vaste feitelijke verblijfplaats beschikt bij uw vader na uw vrijstelling en dat u voor u in de gevangenis terecht kwam op hetzelfde adres als uw vader ingeschreven stond, kan niet ipso facto een band van afhankelijkheid tussen jullie worden afgeleid. Uw leeftijd, met name 21 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Een mogelijke financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw vader aan te tonen. Eventuele financiële ondersteuning kan door uw vader, ook als u in het buitenland verblijft, gegeven worden (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Het is wel heel duidelijk dat uw vader er helemaal niet in geslaagd is u op het rechte pad te houden, zijn aanwezigheid in België heeft u er niet van weerhouden steeds opnieuw strafbare feiten te plegen.

Uit het administratief dossier blijkt dat uw vader een handicap heeft die op 01.06.2007 en voor onbepaalde duur erkend werd door de FOD Sociale Zekerheid. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat uw aanwezigheid noodzakelijk is voor uw vader. Hij kan al minstens sinds uw opsluiting d.d. 02.08.2019 geen beroep meer doen op uw hulp en het is dan ook niet onredelijk aan te nemen dat, indien uw hulp noodzakelijk was, hij reeds een andere oplossing gevonden heeft. Hoe dan ook zou hij, indien nodig, een beroep kunnen doen op diverse diensten die thuisverpleging en dergelijke aanbieden. Evenmin liggen bewijsstukken voor waaruit blijkt dat uw vader door zijn handicap niet in staat zou zijn om te reizen. Uw vader kan België vrijelijk in- en uitreizen en kan dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Marokko dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Het gegeven dat het contact met uw vader moeilijker zal verlopen wanneer u niet langer in België mag verblijven, is enkel en alleen aan uw eigen gedrag te wijten.

Onderhavige beslissing heeft geen impact op uw relatie met uw moeder aangezien u verklaart dat zij in Saoedi-Arabië verblijft.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en

gezinsbelangen die u eventueel zou kunnen doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

+++

Hoewel u verklaarde sinds 2009 in België te verblijven, blijkt uit het administratief dossier dat u Marokko verliet op 02.07.2010, u zich op 19.07.2010 meldde bij de stad Kortrijk en werd ingeschreven in het vreemdelingenregister. U was dus bijna 11 jaar oud toen u in België aankwam.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf met het oog op een latere verwijdering alsook de afgifte van een inreisverbod een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. De omstandigheid dat u al op jonge leeftijd in België aangekomen bent, waardoor u een band hebt opgebouwd met België, is als zodanig geen bijzondere omstandigheid. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Terzijde wordt opgemerkt dat uit uw verklaringen trouwens blijkt dat u uw schoolopleiding niet afmaakte. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar uw herkomstland dan wel een derde land.

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend ondanks de u geboden kansen. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Geen enkele van de u geboden kansen heeft u naar waarde geschat, u bleef volharden in uw crimineel gedrag en het risico dat u ook in toekomst nog strafbare feiten zal plegen, kan niet genegeerd worden.

Er werden geen elementen voorgelegd waaruit blijkt dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Marokko of in een derde land te vestigen. U verklaarde dat u niet naar Marokko kan terugkeren omdat u er niemand kent en er geen familie heeft. U blijft op dit punt evenwel in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Het wordt niet betwist dat het opnieuw opbouwen van uw leven in Marokko aanpassingen zal vereisen. Er kan echter niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Marokko. U was net geen 11 jaar oud toen u in België aankwam waardoor verondersteld kan worden dat u toch een aantal jaren school liep in Marokko of op zijn minst de taal spreekt. Indien uw taalkennis inmiddels wat roestig zou zijn, kan u de taal ongetwijfeld weer snel oppikken. U kwam ruim vier jaar na uw vader naar België, wat, gezien uw leeftijd op dat moment, betekent dat u gedurende die jaren toch door anderen opgevangen werd. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u er niet enkel uw moeder, die volgens uw verklaringen inmiddels in Saoedi-Arabië zou verblijven, had maar dat er mogelijks ook nog grootouders, ooms, tantes, familie vrienden, enzovoorts zouden zijn waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Hoe dan ook zou u op uw leeftijd in staat moeten zijn om op eigen benen te staan zelfs al moest u geen beroep kunnen doen op familie en/of kennissen in Marokko. Desgewenst kan u een verblijfsrecht in Saoedi-Arabië aanvragen om uw moeder te vervoegen. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat dit onmogelijk zou zijn.

U heeft nooit gewerkt in België. In plaats van te werken opteerde u ervoor diefstallen te plegen en drugs te verhandelen wat getuigt van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en fysieke integriteit en een gewetenloze drang naar snel en gemakkelijk geldgewin. Zoals reeds vermeld, wijst het gegeven dat u nu geïnteresseerd zou zijn een opleiding tot hulpkok te volgen en ingeschreven bent om op 08.10.2020 een infosessie te volgen over de opleiding keukenmedewerker, er niet noodzakelijk op dat u tot inkeer gekomen zou zijn of dat er duidelijk sprake zou zijn van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u dergelijke opleiding enkel in België kan volgen of dat u geen werk zou kunnen vinden in Marokko of elders om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. Welnu, de inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten. De feiten waarvoor u veroordeeld werd, zijn ernstig en getuigen van een gewelddadige instelling en het ontbreken van een gepast normen- en waardenpatroon. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u zou worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM bij een verwijdering naar uw land van herkomst. U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoeker werd in beide zaken het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de verzoeker resp. op 25 en 28 september 2020 twee ontvankelijke verzoekschriften (resp. RvV 252 571 en RvV 252 474) heeft ingediend, die allebei zijn gericht tegen dezelfde bestreden beslissing.

Er dient dan ook te worden gewezen op het bepaalde in artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet):

"Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften."

De zaken met rolnummers RvV 252 474 en RvV 252 571 worden derhalve van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting werden de advocaten van de verzoeker geconfronteerd met het bepaalde in artikel 39/68-2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, waarna uitdrukkelijk werd gevraagd welk verzoekschrift zij wensden aan te houden. De advocaten van de verzoeker hebben hierop te kennen gegeven dat de wet mag worden toegepast, zodat de verzoeker geacht wordt afstand te doen van het verzoekschrift in de zaak RvV 252 571, dat werd ingediend voorafgaand aan het verzoekschrift in de zaak RvV 252 474 derwijze dat het verzoekschrift in de zaak RvV 252 474 weerhouden wordt.

Bijgevolg wordt in de zaak met rolnummer RvV 252 571 de afstand van het geding vastgesteld en zal de Raad, conform het bepaalde in artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet, dienen te oordelen op grond van het verzoekschrift in de zaak met rolnummer RvV 252 474.

3. Onderzoek van het beroep (RvV 252 474)

Ambtshalve wordt gewezen op het volgende:

Artikel 39/81, vierde, vijfde, zesde en zevende lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.”

Hieruit blijkt dat de verzoeker de keuze had om al dan niet een syntheseseminarie in te dienen. Uit de gegevens van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoeker binnen de voorziene termijn heeft laten weten dat hij een syntheseseminarie wenste in te dienen en dat hij ook tijdig een syntheseseminarie heeft neergelegd. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet is de Raad ertoe gehouden uitspraak te doen op basis van de syntheseseminarie.

In zijn arrest van 16 september 2014 met nummer 228.376, dat thans vaste rechtspraak uitmaakt, stelt de Raad van State het volgende:

“Artikel 39/81, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet omschrijft de syntheseseminarie als een processtuk “waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”. Het begrip “samenvatten” kan worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen. Het loutere hernemen van de middelen, zonder meer, kan daarentegen niet als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling worden beschouwd. In de verantwoording voor amendement nr. 8 bij het wetsontwerp dat tot artikel 2 van de wet van 31 december 2012 aanleiding heeft gegeven, wordt er betreffende de meerwaarde van een syntheseseminarie op gewezen dat “het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten”. De meerwaarde van een samenvatting werd dus uitdrukkelijk aangehaald. In die verantwoording wordt verder beklemtoond dat de voorgestelde aanpassing “opnieuw bijdraagt tot de verkorting van de asiel- en migratieprocedure”. (Parl. St. Kamer, 2012-13, DOC 53 2572/002, 6-7) Aldus wordt de bedoeling van de wetwijziging van 29 december 2010 herhaald, namelijk de annulatieprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te vereenvoudigen en te versnellen.

In dit verband kan ook worden gewezen op het verschil met artikel 39/81, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet in zijn vroegere vorm. De wijziging door de wet van 4 mei 2007 tot wijziging van de artikelen 39/20, 39/79 en 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorzag enkel een “repliekmemorie”, doch er was geen sprake van een synthese of een samenvatting. De wetgever van 29 december 2010 stelde vast dat de middelen uit het verzoekschrift meestal louter werd gekopieerd in de repliekmemorie, zodat deze laatste in vele gevallen een overtoollig procedurestuk was geworden dat de rechtspleging nodeloos vertraagde en zowel voor de partijen als voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voor een administratieve overlast zorgde. (Parl. St. Kamer, 2010-11, DOC 53 0772/001, 22-23)

Uit de ontstaansgeschiedenis van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet en de sedert de wetswijziging van 31 december 2012 uitdrukkelijk gestelde vereiste van een samenvatting van de middelen, blijkt aldus dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de syntheseseminarie.

Indien een verzoeker niet wenst te repliceren op het verweer dat in de nota met opmerkingen tegen zijn middelen wordt gevoerd en evenmin voornemens is bepaalde middelen of onderdelen uit het verzoekschrift te laten vallen, kan hij volstaan met de mededeling binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de neerlegging van het administratief dossier dat hij geen syntheseseminarie wenst in te dienen. Indien een verzoeker in die omstandigheden toch vraagt om een syntheseseminarie in te dienen en hij zich vervolgens in die syntheseseminarie beperkt tot het loutere herhalen van de middelen uit het verzoekschrift, handelt hij dilatoir. Op die wijze verlengt hij immers nodeloos de behandelingsduur van zijn zaak en vergroot hij de administratieve last voor de partijen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen."

Uit de ontstaansgeschiedenis van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet en uit de sedert de wijziging van die bepaling met artikel 2 van de wet van 31 december 2012 houdende diverse bepalingen, uitdrukkelijk gestelde vereiste van een samenvatting van de middelen, blijkt aldus dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de syntheseseminarie.

Indien een verzoekende partij immers niet wenst te repliceren op het verweer dat in de nota met opmerkingen tegen haar middelen wordt gevoerd en evenmin voornemens is bepaalde middelen of onderdelen uit het verzoekschrift te laten vallen, kan zij volstaan met de mededeling binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad van de neerlegging van het administratief dossier dat zij geen syntheseseminarie wenst in te dienen. Indien een verzoekende partij in die omstandigheden toch vraagt om een syntheseseminarie in te dienen en zij zich vervolgens in die syntheseseminarie beperkt tot het loutere herhalen van de middelen uit het verzoekschrift, handelt zij dilatoir. Op die wijze verlengt zij immers nodeloos de behandelingsduur van haar zaak en vergroot zij de administratieve last voor de partijen en de Raad.

Indien een verzoekende partij daarentegen haar middel of middelen wenst aan te houden en zij wel degelijk wenst te repliceren op het verweer dat in de nota met opmerkingen tegen dat middel of die middelen wordt gevoerd, kan zij binnen de in de wet gestelde termijnen vragen om een syntheseseminarie in te dienen en daarin haar middel of middelen hernemen, al dan niet in verkorte vorm, en aangevuld met de gewenste repliek. Ook indien zij haar middel of middelen letterlijk herhaalt en ze met een werkelijke repliek aanvult, komt zij immers tegemoet aan de hierboven aangehaalde bekommernis in de verantwoording bij het amendement dat tot de voornoemde wijziging van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet heeft geleid om haar toe te laten *"te repliceren op het verweer tegen de middelen die [zij] wel wenst aan te houden zodat [zij] de middelen samenvat"* (vaste rechtspraak van de Raad van State, zie o.a. RvS 28 november 2018, nr. 13.076 (c))

De Raad stelt vast dat de thans voorliggende syntheseseminarie een volledige en letterlijke herneming van de twee middelen bevat, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, met bijkomend nog de volgende toevoegingen:

- *"Dat evenmin werd rekening gehouden met de gezondheidstoestand van zijn vader, de heer A. B., die in België werd erkend als gehandicapt persoon voor onbepaalde duur (met 9 punten voor verminderde redzaamheid) en dus de hulp en bijstand van verzoeker, zijn enige zoon in België, nodig heeft (cf. stukken"* (syntheseseminarie, p. 4 onderaan);
- *"Zijn vader is gehandicapt en heeft de hulp en steun van verzoeker nodig"* (syntheseseminarie, p. 5);
- *"en met diens gehandicapte vader, die steun en hulp van verzoeker nodig heeft"* (syntheseseminarie, p. 7);
- *"en met verzoekers gehandicapte vader"* (syntheseseminarie, p. 8).

Samen met de syntheseseminarie worden tevens twee nieuwe stukken overgemaakt: een attest betreffende de handicap van verzoekers vader en een persoonlijke verklaring van de verzoeker (inventaris syntheseseminarie, stukken 5 en 6).

Nergens kan in de synthesesemorie kan echter een samenvatting van de middelen worden teruggevonden. Evenmin kan in de synthesesemorie een werkelijke repliek ontwaard worden op het verweer dat in de nota met opmerkingen wordt gevoerd. Zo worden de enkele zinnen en zinsdelen die voor het eerst in de synthesesemorie worden toegevoegd, op geen enkele wijze in verband gebracht met enig verweer dat in de nota met opmerkingen werd gevoerd en kan ook niet worden ingezien op welk verweer deze toevoegingen precies betrekking zouden hebben.

De Raad wijst erop dat de gedinginleidende akte de grenzen van de rechtsstrijd bepaalt. In de memorie van toelichting bij het wetsontwerp van 11 december 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet en van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (wetsontwerp van 11 december 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 27 december 2006, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2012-2013, nr. 53 2556/001, 55-56) wordt het volgende gesteld over de *ratio legis* van de synthesesemorie:

“De herinvoering van de synthesesemorie komt tegemoet aan de overwegingen van het arrest nr. 88/2012. De mogelijkheid om een nuttige verdediging te voeren houdt immers in dat de partij die de wettigheid wenst te betwisten van een bestuurshandeling die tegen haar is aangenomen, kennis kan nemen van het administratieve dossier dat op haar betrekking heeft, alsook van de juridische argumenten die door de tegenpartij als antwoord op haar annulatiemiddelen zijn uiteengezet, en dienstig op die argumenten kan repliceren (overweging B.36.1., in fine). De bepaling garandeert de rechten van de verdediging.

De verzoekende partij beslist binnen de acht dagen of zij een synthesesemorie wenst neer te leggen. De meerwaarde van een synthesesemorie is meervoudig omdat het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden, zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten.”

In de memorie van toelichting bij de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) wordt ook expliciet gesteld dat *“in de synthesesemorie [...] geen nieuwe middelen [kunnen] aangevoerd worden”* (*Parl.St.* Kamer 2010-11, nr. 0772/001, 22-23). De wetgever heeft dit standpunt uitdrukkelijk in de wet opgenomen door in artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet te voorzien dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesesemorie *“zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”* van dezelfde wet dat bepaalt dat *“geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of de nota uiteengezet zijn”*.

Het begrip ‘nieuw middel’ geldt ook voor de nieuwe uiteenzetting van het middel waardoor de verzoekende partij een nieuwe feitelijke grondslag geeft aan het middel (cf. RvS 26 februari 2013, nr. 222.647; RvS 10 mei 2012, nr. 219.287; RvS 15 december 2011, nr. 216.885; RvS 19 september 2011, nr. 215.199; RvS 19 september 2011, nr. 215.197; RvS 19 september 2011, nr. 215.200; RvS 3 mei 2010, nr. 203.574; RvS 23 december 2009, nr. 199.259; RvS 13 oktober 2008, nr. 186.998; RvS 19 april 2007, nr. 170.187; RvS 26 juni 2003, nr. 121.005). Enkel wanneer het middel onmogelijk in het inleidende verzoekschrift kon worden uiteengezet daar de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, kan hiervan worden afgeweken. In dit geval moeten dergelijke middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk worden opgeworpen.

Ter terechtzitting wordt de verzoekende partij erop gewezen dat het vaste rechtspraak is van de Raad en van de Raad van State dat de letterlijke herhaling van het middel zonder werkelijke repliek op het verweer in de nota met opmerkingen niet voldoet aan de definitie van artikel 39/81, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet. Er wordt op gewezen dat in de thans voorliggende synthesesemorie de middelen, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, identiek worden hernomen en dat er een nieuwe uiteenzetting wordt gegeven omtrent de handicap van verzoekers vader, waarbij tevens wordt opgemerkt dat de verzoeker deze argumentatie reeds in het verzoekschrift had kunnen aanvoeren en dat de synthesesemorie niet dient om lacunes in het verzoekschrift aan te vullen.

De advocaat van de verzoeker geeft hierop te kennen dat er *in casu* wel degelijk is voldaan aan de *ratio legis* van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet aangezien de synthesesemorie geen loutere herneming betreft nu er op verschillende plaatsen bijkomende argumenten worden gevoegd.

Zoals hoger aangegeven is het echter geenszins de bedoeling van de wetgever geweest om toe te laten dat ter gelegenheid van het neerleggen van de synthesesemorie bijkomende middelen, argumentaties

of stavingsstukken naar voor worden gebracht, wanneer deze reeds in het verzoekschrift konden worden aangevoerd. De Raad wijst erop dat reeds in de bestreden akte zelve wordt erkend dat verzoekers vader “*een handicap heeft die op 01.06.2007 en voor onbepaalde duur erkend werd door de FOD Sociale Zekerheid*”. Er valt dan ook niet in te zien waarom de verzoeker hieromtrent niet reeds in het verzoekschrift had kunnen argumenteren en waarom hij deze argumentatie niet reeds bij het verzoekschrift had kunnen voorzien van de thans voor het eerst bij de syntheseseminarie gevoegde stukken.

Waar de advocaat van de verzoeker nog stelt dat er een schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te New York op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) wordt aangevoerd en dat er dus hogere rechtsnormen in het gedrang zijn wanneer er een strikte toepassing wordt gemaakt van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat de verzoeker, indien hij wenste dat de Raad de integraliteit van de aangevoerde middelen zou beoordelen, ermee kon volstaan om tijdig te laten weten dat hij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen. Voorts dient erop te worden gewezen dat de toegankelijkheidsvereiste, vervat in artikel 13 van het EVRM, niet verhindert dat er voorwaarden van procedurele aard, zoals termijnen en vormvereisten, worden gesteld aan een mogelijke klacht of dat bepaalde financiële drempels worden ingebouwd, in zoverre deze voorwaarden niet onredelijk en/of arbitrair zijn of een vorm van machtsafwijding inhouden (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), *Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar*, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 118 en de aldaar aangehaalde rechtspraak) en voor zover de kern zelf van het recht niet illusoir zou worden gemaakt (EHRM 24 oktober 1979, *Wintervenp t. Nederland*, 114). Zulks wordt echter op geen enkele wijze aangetoond. Aangezien de verzoeker er zelf aan de oorzaak van ligt dat hij een syntheseseminarie heeft neergelegd die niet beantwoordt aan de wettelijke vormvereisten, kan niet worden ingezien welk zijn belang is bij zijn kritiek ter zake.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat de advocaat van de verzoeker, eerst nadat de Raad ter terechtzitting naar voor had gebracht dat er geen wetsconforme syntheseseminarie werd neergelegd, heeft gesteld dat in dat geval wordt geopteerd om afstand te doen van de onderhavige zaak en dat zodoende de zaak met het rolnummer RvV 252 571 moet worden behandeld. Hieraan kan echter geen gevolg worden gegeven. Artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet is immers duidelijk: eens er twee ontvankelijke verzoekschriften voorliggen die gericht zijn tegen dezelfde bestreden akte (*quod in casu*), dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd en dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoeker uitdrukkelijk aan de Raad, en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen; de verzoeker wordt dan geacht afstand te doen van het andere verzoekschrift. Het is dan ook aan de verzoekende partij om ten laatste ter terechtzitting zelf te bepalen welk verzoekschrift zij wenst aan te houden, en dit voorafgaand aan elk inhoudelijk oordeel betreffende de grond van de beide aanhangige zaken. De Raad kan immers slechts inhoudelijk oordelen op basis van één verzoekschrift. *In casu* hebben de advocaten van de verzoekers, voorafgaand aan de debatten ten gronde, duidelijk aangegeven dat de wet mag worden toegepast en dat zodoende enkel de zaak met rolnummer RvV 252 474 wordt weerhouden. Bijgevolg dient reeds op dat moment en van rechtswege de afstand van het geding inzake het beroep met rolnummer RvV 252 571 te worden vastgesteld. Deze afstand is onvoorwaardelijk en onherroepelijk, minstens zou de Raad artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet miskennen indien hij na de inhoudelijke debatten in de zaak met rolnummer RvV 252 474 nog zou ingaan op de vraag om de gevoegde zaken te onderzoeken op basis van het verzoekschrift in de zaak met rolnummer RvV 252 571. De Raad wijst erop dat het aan de verzoeker en zijn advocaten toekwam om zelf in te schatten welk verzoekschrift het grootste perspectief biedt op de gevraagde vernietiging. De Raad kan ter terechtzitting, bij de toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet, echter niet zelf vooruitlopen op het onderzoek ten gronde in de ene dan wel in de andere zaak.

De Raad stelt dan ook vast dat de thans voorliggende syntheseseminarie een volledige herneming van de middelen, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, bevat en dat hierin wel een ongeoorloofde uitbreiding van de middelen, doch geen enkele samenvatting van de middelen kan worden teruggevonden, noch een werkelijke repliek op het verweer dat in de nota met opmerkingen wordt gevoerd. Bijgevolg moet het beroep worden verworpen (*cf.* RvS 27 maart 2014, nrs. 226.907 tot 226.912).

Het beroep wordt verworpen bij gebrek aan een wetsconforme syntheseseminarie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

In de zaak met rolnummer RvV X wordt de afstand van het geding vastgesteld.

Artikel 3

In de zaak met rolnummer RvV X wordt het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE